

N-a fost să fie!

Marin Mihalache

N-a fost totuși să fie s-ajungem la soroc
Am fost o turmă mică lipsită de noroc.
Ne-a fost ursita tristă, haină și deșartă
Nicăcând n-am fost stăpâni pe glie și pe soartă.

Am tot visat o zi cu zori de bucurie
Dar pentru neamul nostru poate n-a fost să fie.
Pe trupul țării frânt în voia fărdelegii
S-au tot bătut de veacuri imperii ca berbecii.

Mereu chemați la oaste cu sulii sub grumaz
Noi n-am avut vreodată nici pace nici răgaz
Că ne dărâmă vatra și Domnului lăcașul,
Că vânturi ne asmute în clopote vrăjmașul

Că se tot sapă gropi la rădăcina viței
Și umblă câinii slobozi pe plaiul mioriței,
Că râurile țării spre Dunăre și Mare
Sunt pline pân' la maluri cu lacrimi de sare.

C-am fost jertfiți ca mieii și când nu ne-am supus
Am tot plătit cu sânge și-n est și în apus.
Că am schimbat stăpânii și l-am vândut pe frate
Că n-am știut vreodată ce-i sfânta libertate.